

16°
me
710

RAGE
VONG CO
exemplaires

DEPOT LEGAL
INDOCHINE
N° 23968

11/4/1958

BAN TAI TU'

Thường ca ở Radio và lấy
hời cho đĩa Asia và Béka

\$ 10

asia

POUR
SAISON LE
LE DIRECTEUR

1958

Phạm - văn - Thịnh

Vì nào mua đĩa hát tại bốn hiệu
sẽ tặng cho một cuốn bài ca

16° Indoch.
710

1.— VỌNG CỔ
Vị tiền lối dạo

1. Vắn vắn tiếng chuông chùa, vọng công phu nó
xa đưa của đoàn sư dài.
2. Ba tiếng chuông ngân vọng chuông thức tỉnh
đường như kêu gọi mỗi bi tình trên cõi trần ai.
3. Chớ có dễ dãi mang làm chi khối tương tư hoẵng
vai mệt xát rồi phải nặng dạ đau lòng
4. Tôi tưởng ai mà 5 canh mơ màng trần trọc chỉ
nghe vọng thê lương buồn thảm của đoàn để
kêu gọi bên cánh đồng
5. Chẳng chập mỗi tơ duyên tôi biết cùng ai dẫu
hầu có giải tỏ mỗi duyên phần.
6. Mây hồng một giải xa xa kia đoàn chim xao xát
nghe tiếng chích chiu nhìn bóng cây coi đường
như kêu gọi mỗi hận chung tình, mà bày ra
lắm cảnh thê lương.
7. Em ôi ! em có nhớ những hồi nào, suốt cả đêm
trường đôi lứa ta đồng cùng nhau nhìn đèn trắng
quạt gió.
8. Ở dưới cội tùng tàng che bao phủ tôi còn vẫn nghe
em thỏ thẻ rằng thân em như dây các đấng
hỉ nương nhờ nơi lượng cả của tôi đây bao
bọc giữ em

16° Indoch.

9. Đến nay em ham làm chi cái đồng tiền tài em phụ duyên thừa dứt tình xưa đành để cho tôi suốt cả đời phải mang lấy câu tuyệt vô hy vọng
10. Có lý đâu em đành nhẵn tâm đưa tôi vào nơi chốn bể sâu dục thâm đành cam nhận chiếc thuyền tình đành để cho tôi phải chịu đắm chìm nơi giữa giòng sông.
11. Em tua nhớ lại rằng coi tôi đã dày công cùng em hằng chia sang sốt ngọt bùi mà rốt cuộc rồi thì không có mong chi đặng sum vầy.
12. Tôi không rõ tấm lòng của em là sắt đá hay là xương thịt như người mà em ở chi cái dạ bạc tâm rồi lại bài ra chi thói bạc tình.
13. Em ơi đời là trường học khó nếu như ta muốn ở đời thì phải chịu khổ cùng đời mà tốt hơn ta chịu khổ thân hơn là khổ tâm.
14. Nếu như tôi đây và cái kết quả của đời ta xải ra làm vậy thì đâu có đem hết cả tinh thần trí nảo mà giao trọn lại cho con bạn tình chung
15. Em ơi phải suy cho kỹ phải nghĩ cho cùng chớ nên lầm tưởng mà trọng lấy
2 chữ tiền tài

16. Phú quý như vắn mây trước gió sang hèn như
hằng nga khi mở khi tỏ khi khuyết khi tròn em
ôi nghĩ lại coi có phải cái đời là tạm còn của
là chung của chúng ta đây chẳng.

17. Thôi kể từ đây tôi quá giang quan sang thiên
lý lộ trường đồ hầu có xa lánh cái gánh nợ
chung tình này để cho ai kia vui
đạo với xương tủy:

18. Chớ có dễ dãi mang làm chi cái dạ tình mà nó
làm cho tôi đây càng thêm mệt trí với
nhiều nỗi quá khổ tâm.

19. Đêm năm canh mà tiếng của ai ru con xa đưa
thê thảm vọng buồn dường như kêu
gõi tấm lòng này

20. ngoài hiên tôi đây nghĩ tình ngấm cảnh ngó
lên phương trời con thỏ đã ngậm sương đi rồi mà
sao tôi vẫn còn phải mang nặng cái cảnh quá
thê lương

2.— VỌNG CỔ

Gió bắt lạnh lòng

1. Gió bắt lạnh lòng, trong con đường ba sinh
thấy hoa rụng rời trên mặt đất
2. Kìa giải nước sông hương một giòng trong vạt
trôi đi mãi mãi mà tôi trông sao chẳng thấy trở về
3. Bên tường bóng nhận vắng the, cảnh sắc mùa
thu khiến cho lòng thiếp đây ngồn ngán trăm bề
4. Chàng ôi, chàng gieo chi cái sự rất nặng mà anh
ra đi rồi em biết bao thuở cho má dựa vai kề
5. Kể từ anh trôi bước về quê, thì em đây lần tay
tính lại đã trải qua mấy con trăng tròn.
6. Ôi thôi em quên cả trời đông cùng là tiết giá cừ
miệt mài, thơ văn cùng là cấm hóa có lúc
khiến cho em đây phải ngồi nhớ mơ màng.
7. Vương vấn tơ lòng, khóc cảnh tủi mình hỏi ai
ôi có rõ cho tôi vì ai mà ngày trông đêm nhớ
8. Em nhớ những khi nào, mây tan cùng bèo hiệp
rồi tự hỏi mình vậy chẳng hay người mình
thương còn gặp gỡ hay chẳng

9. Lái lạng bề lòng muôn dặm xa trông từ đây có
nhớ nhau họa là trông cõi mộng

10. Than ôi ! cung đờn năm xưa có tiêu tao ai oán
cho đến thế mấy cũng chỉ tiếng khóc thầm
cho thân thế một cảnh hoa tan

11. Những tiếng tơ đồng của hai đứa ta hẹn ngày
xưa hay là tiền duyên cái kiếp oán hờn.

12. Chàng ôi ! chàng ra đi không đoái khi hiệp
mặt thiệp thàng ngày trông đợi tin của ai kia
tỷ như chia rẽ mỗi ruột tâm.

13. Bích lang chàng ôi ! em cũng muốn lược gió
tuông mây nhưng phải cảnh hoàn hôn
rồi em mới biết cậy nhờ ai.

14. Chàng vì nặng phận sự chốn gia đình, nên em
phải bấm môi mà đưa theo mấy dặm đường
để cho chàng tròn cái phận sự làm trai.

15. Em vẫn nhớ lại khi xưa cảnh Thiếu-Khách nơi
bến Tầm-Dương là nơi chịu nỗi thắm sâu.

16. Chàng ôi có lẽ chàng cũng nhớ khi này trông
lúc canh vắngem chỉ có ngời nhìn trăng đối bóng
trông chồng, mà em tựa cửa ngơ
ngần tấm lòng son

17. Cầu Bạch-Hồ bến Kim-Long, đón gió Hương
giang khi xưa dăm tiển trên mặt
nước lại với một con thuyền
18. Chàng ôi ! Từ ngày anh để bước đất Thần
kinh thì thân em đây khác nào, đóa hoa kia
vô chủ dập diều hầy bướm lủ ong rữ ren.
19. Non nước muôn trùng, mấy hàng tâm sự cảnh
ngộ dầu rằng có đổi thay thay đổi nhưng mà
bạn cũ ôi tôi nghĩ ra như xẻ ruột
như muỗi xát lòng.
20. Trời đất ôi ! từ đây có nhớ nhau họa là mượn
tin hồng nhắn gửi nơi bắc địa hỏi bạn tâm
dầu anh có rõ cho em vì ai mà
em nhớ trông.

3.— VỌNG-CỔ

Thân tôi có chồng

1. Ôi thân tôi có chồng, sao mà tôi luống chịu cô
phòng ngày đêm sầu mà đánh cam vỏ vỏ.
2. Phận mỏng với duyên ôi ! tôi biết cùng ai đặt
có cạm tổ nỗi niềm riêng (dám trách cho
chàng lòng dạ quá đảo điên).
3. Thanh Tâm chàng ôi ! nếu như đôi lứa đây
không nợ ba sinh không duyên kinh bố thì
trước cho đặt với nhau lời nguyện

4. Để xui bài ra làm chi cái màu ái ân cái tuồng kim thạch, mà dành hại cho khách quần thoa phải chịu cay đắng nhiều nỗi ưu phiền

5. Ôi đã biết rằng, một buổi chiều chẵn trăm năm tình ái mà ai vội bao nỗi chia lòng.

6. Huống chi đôi ta đã bảy năm chầy chung hưởng lạc thú với gia đình ngày hôm nay mà rủi vèlem mang bóng quáng mà cái chữ đồng anh toan vội bề làm hai.

7. Chị em người ta có chồng chia sớt ngọt bùi cùng đức ông chồng thân tôi đây có chồng sao chịu lãnh ngàn cay muôn đắng.

8. Ôi mỗi lần ông ra đi luông tuồng suốt tháng, mỗi lần ông về thì biết bao nhiêu tiếng nặng với lời thô.

9. Tôi cũng thường điệu ngọt nhỏ to dặng mà tôi lấy hết trí óc khuyên can họa may chàng hồi tâm có tỉnh ngộ.

10. Hèn chi t ếng đời người ta đi rằng: hễ thuốc đắng thì mau dả tật lời thật hằn trái tai, tôi đây khuyên can chàng nhiều lần mà nào có thấm bổ vào chỗ nào đâu.

11. Chàng mẫn say mê theo đám thanh lâu theo phường kỹ nữ dành đem danh dự mà bán phứt cho mấy cô dẫu

12. Than ôi ! nào giọng đờn êm ái câu hát thanh
thao, dễ dễ làm cho chàng phải say mê mà quên
nhơn đạo, lại có ý hơi mình đây sang giàu.
13. Hèn chi anh em người ta dí rằng : hễ giàu thì
mong đổi bạn, sang thì mình ham đổi vợ, Thanh
Tâm chàng ôi đời mà bạc bẽo bấy lâu.
14. Danh dự nữa mà làm chi, học thức nữa mà
làm gì, thiếp đây rất uổng cho chàng cũng
một bức đứng mây râu.
15. Ôi ! chỉ yêu hoa khi gió mùa xuân, vui hoa
khi tiết hạ, ân tình tựa như mây ảo hóa còn như
ngĩa như tuyết giả óc thượng đầu.
16. Chàng ôi ! đổi như bức hạ lưu cùng bách đi
nữa mà cuộc thay duyên cùng đổi nợ này, tôi
chưa hề thấy có ai lẹ mà đi trở như bàn tay.
17. Ngày hôm nay tôi chỉ ngồi đây buồn mà thở
than, than càng thôi thêm căm, trời đất ôi trót
dã chôn thân vào nơi hắc ám đành cam
thảm đạm cái số đoạn trường này.
18. Vậy thì tôi cũng phú cho lượng cao dài, từng
theo máy tuần hườn mặt tình ông thay đổi
lại với đổi thay

19. Trời thì có gió có mưa, người có họa có
phước nhưng bề ai đây xuôi ngược, trắng
khuyết mà lại có khi đầy.
20. Chàng ôi con đường thân thể còn dỗi sự nghiệp
thì còn đây em cũng ráng khuấy khuấy đợi
chàng có tỉnh giấc hay chẳng

4.— VỌNG-CỔ
Điên đảo vì tình

1. Mỗi tơ tằm, ai những mông dút đi làm chi
đành để cho tôi cam chịu muôn
ngàn đau đớn.
2. Này ai ôi lại đây mà nghe, tôi ca xang xù lâu
cống xê, hãy lắng lắng mà nghe tôi ca
bản tàu coi có hay cùng chẳng?
3. Ôi ! đang bay ra đi mà, xê bay ra dặng tao đi
kiếm con vợ thương tưởng cùng ấp yêu
bấy lâu nay dặng đem về.
4. Em ôi em tẹ làm chi, em bạc làm chi mà đành
để cho phương Nam kia con én bay đi còn
nơi phương bắc con nhận đành cam
đưa bạn lộn cánh bay trở về.

5. Em không nhớ hồi khi xưa đôi ta thề với nhau
rằng, dầu cho trăm cay hay ngày đắng thế
nào thì cũng ráng giữ sao cho chặt
giải tâm đồng.

6. Ngày hôm nay vì thế lực kiêm tiền bay là
vì đang ong bướm mà con trăng kia xẽ nữa
con đường em đem mối tình đắp vào cho
ai đánh làm tôi đảo điên.

7. Em nhìn coi kia ở trên nhánh con gà nó hát
liu lo, ở dưới thì, con chim kêu tục tác
ủa nầy là hay cho lũ kiến.

8. Ủa chú hề là ủa chú hề, chú thiệt cái thằng ghê
khóc đòi đi bước đường trơn trượt
mà sao bậu chẳng có kêu.

9. Đó đó kia là ai đánh để cho tôi ngày nay
đây phải mang lấy mối tình kia
nó quá ư ưu lụy.

10. Ủy vui cha chả là vui, coi kia là trời hai mặt
đất hai vua tôi trách ai đánh xui chi cho bèo
dạt với mây tan kia tiếng đồn hòa lẫn
xa đưa xê lúu xự hò xang.

11. Cảnh tượng dường ấy người dường nì, cảnh
buồn người thấm đau lòng thay kia vợ xa chồng
ta dùm cho kỹ mặt nợ ửng hồng mà em coi
tình nghĩa vợ chồng nhẹ thế lông hồng.

12. Con dễ ngấm nga véo vát bên tường đường,
như nó kêu gọi con chim chuyền, nhành ột lín
lo, mắng sấu con bạn cho nên ốm o gầy mòn.

13. Đây nè là hình của vợ tôi, nàng vẫn như xưa
mà sao lời non nước buổi ban sơ đành
thả trôi theo gió cuốn theo mây.

14. Cả kêu bờ chú La-Thành, chú ở bên thành bên
thành Lạc Dương, nhờ có ai nuôi nên
đặng vẻ vang con Kỷ-Loan làm
mối tình phải ngẩn ngơ.

15. Này các anh ôi đi đâu đó đợi cho tôi đi với
đi đến cung trăng đặng hầu có hỏi thăm chị Hằng
Nga coi duyên nợ tôi với nàng ra thế nào?

16. Ra thế nào, làm cho tôi đau đớn suốt năm
canh trường một bóng một hình nơi chốn
loan phòng tôi ngồi than thở với
ngọn đèn khuya.

17. Ấy cũng bởi nơi tôi đây thương ai kia cách
bóng lại với xa hình, nợ đó là tình.

18. Đau đớn tâm can mỗi tình vẫn vương tôi
trách cao xanh ông đi đành xui chi cho
tuổi trẻ đầu xanh như tôi phải mang
lấy mối tình trăm đắng ngàn cay.

19. Nguyệt lão lá lay làm chi tới đây đường sá vắng
que tư bề cảnh lạ đất khách quê người mà
tay chơn tôi đã rủ riết rồi ấy cũng
bởi nơi nàng bạc tình cho nên tôi
mới ra đến nỗi này.

20. Sanh ra chia chửa xót dạ anh hùng, hồ vãn
vương khó vùng cho ra « tấm áo
ai xui chi cho buổi ban đầu
đôi đưa ta gặp gỡ với nhau làm chi.
(mà phải chịu rẻ nợ với chia duyên)

VONG-CÔ

« Nặng gánh nợ đời »

1. Hoảng hoải gánh nợ đời, tôi khó trả cho xong
sao lại còn cứ vai thêm mãi ?
2. Tôi nhớ đến ơn dưỡng sanh, thì suy lại câu «mộc
dục tịnh như phong bất diệt»
3. Soi gương xưa luống thẹn cùng ai ăn rau nhịn
gạo, khóc măng đốn củi, để đền đáp
cho vẹn mối chung tình.

4. Rồi nghỉ lại nổi mình, cũng thân bấy thước,
cũng phận mây râu, mà thua loài điều thú
thì tội bất hiếu ấy đành cam
mang lấy phần.
5. Tôi tưởng đâu vay lấy chút văn-chương để cùng
Châu-Công ký gởi hầu có học
hỏi lấy mối đạo lành.
6. Than ôi ! nhưng mà chẳng biết bao nhiêu là sách
sử nó không giúp mình hầu cứu
lấy những sự sanh nhai.
7. Đã vậy mà còn, lại học thêm nghề của ông Lưu-
Linh là chén rượu Huỳnh-Hoa còn nghề
ông Đỗ-Phủ là câu thi bạch-tuyết.
8. Tôi làm bạn với trăng bạc gió vàng, khi thi
ngâm thi khi thi khẩu ứng vui cùng tế nguyệt
phong quang, bốn mùa xuân lại thu qua.
9. Tôi từ khi mới bước đến thú cầm ca ấy là tôi
muốn phiêu lưu hầu trải đủ mùi tục lụy.
10. Ngất ngưỡng an nhàn, bỗng nhớ đến câu tế chi
vật lý tu hành tắc an dụng phù
danh bản thủ hân.

11. Bối thế cho nên, tôi mới thả trôi rày đây mai đó
hầu có giao thiệp cho quen mặt tai từ
khắp cả trong trần hoàn.
12. Danh lợi sợ buộc ràng, cho nên tôi mới tìm
nơi non cao nước chảy trắng thanh cùng gió
mát dặng hầu kết nghĩa với lương bằng.
13. Nhưng chiếc thuyền Bá-Nha vẫn xuôi ngược
hoài tôi tìm chưa được ai là người đồng
thành tương ứng đồng khí tương cầu
ai là người đồng điệu tri âm
14. Ai ôi mà nghe rõ mấy khúc đoạn trường của tôi
rồi ai là người biết đau biết đớn xin
cùng tôi kết chặt mối tình thâm.
15. Đã mang lấy nợ phong lưu mà mua không
dặng lòng tri kỷ than ôi tôi nghĩ đến thì
lệ nợ muốn tuông dầm.
16. Kiếp nhơn sanh là thế thái, dẫu cho có đứt.
ruột con tằm, thì bỏ cũng
chẳng dặng mối tơ vương.

17. Mang câu tái sắc nên chịu chữ nợ phong lưu
túng phải vay thật là tạo vật ông đành
đặt để chi cho tôi phải lỗi cãi
trăm mỗi ngàn đường.

18. Cờ kia đã lỡ cuộc rồi, dầu tôi đây có nói nữa
cũng hoài công thà là nhắm mắt
đánh liều đưa chơn cho xong.

19. Tôi nguyện kiếp sau thà là tôi hóa ra hình mộc
thạch chớ chẳng dám tái sanh lần thứ
hai trên đời

20. Tốt hơn là tôi đây chịn dầm sương với trái
tuyết, làm cây thông đứng giữa trời, ấy là
tôi trả rảnh cái nợ trên thế gian.

— HẾT —

Tiểu-thuyết mới xuất bản:

Tham Ván Bán Thuyền

Tác-giả : N. B. THỜI

Trọn bộ ba cuốn lớn, giá mỗi cuốn : 0\$30

Tuyệt sạch giá trong

Tác-giã : THANH-THỦY

Trọn bộ 2 cuốn, cỡ sách lớn, giá mỗi cuốn : 0\$30

Giữ ngọc gìn vàng

Tác-giã : NGUYỄN-BÁ-THỜI

Trọn bộ 2 cuốn, cỡ sách lớn, giá mỗi cuốn : 0\$30

Túy-Hoa-Đình

Tác-giã : NGUYỄN-THẾ-PHƯƠNG

Trọn bộ 14 cuốn, giá mỗi cuốn : 0\$40

Cahier, giấy inain hiệu con « Sư-Tử » là tốt nhất.
Dương giấy hiệu « Con Mèo » có bán khắp nơi

NHỮNG ĐIỀU ĐẶC SẮC CỦA :

Dĩa hát **asia**

I Dĩa hát Asia là một hiệu dĩa của đồng-bào Việt-Nam làm ra.

II Dĩa hát Asia hát lớn tiếng, trong thanh rõ ràng như người ca thiệt.

III Dĩa hát Asia hát không hư tiếng, càng lâu càng tốt.

Quý ngài mua dĩa hát hiệu Asia trước vừa lòng đẹp ý, sau giúp cho đồng-bào Việt-Nam trên con đường nghệ-thuật, thương-mãi mau tấn bộ.

Chúng tôi sẽ lần lược in các bản ca hay để tặng cho quý ngài mua dĩa. Hảy do nơi hiệu Phạm-văn-Thỉnh số 177, 179, Rue d'Espagne, trữ bán giá rất rẻ vô cùng, và các thứ máy hát đủ hiệu giá cũng rẻ hơn các nơi, trừ đủ các hiệu dĩa như : Béka, Colombia, Victor vân vân. . Hiệu nào nơi bòn-hiệu cũng bán si bán lẻ rẻ hơn các nơi để đáp thanh tình đồng-bào chiếu cố.

Maison PHẠM - VĂN - THỈNH
177 - 179, Rue d'Espagne — Saigon

CẦN KHẢI

Imp Bao-Ton, Saigon